

■ † Κυριακὴ Α΄ Λουκᾶ

Ἡ Ζωντανὴ Κοινωνία μὲ τὸν Κύριο φέρει Καρποὺς Αἰωνίας Ζωῆς*

Οἱ ψαράδες πάλευαν ὅλη νύκτα, μὰ δὲν εἶχαν πιάσει τίποτα. Ἐπειτα ὁμῶς μπῆκε στὸ πλοιάριό τους ὁ Κύριος, κήρυξε, καὶ μετὰ τοὺς εἶπε νὰ ξαναρρίξουν τὰ δίχτυα· καὶ τότε ἔπιασαν τόσα ψάρια, ὥστε δὲν μπορούσαν νὰ τὰ βγάλουν ἔξω κι ἔσπασαν τὰ δίχτυα.

Αὐτὴ εἶναι μία εἰκόνα ὅλων τῶν ἔργων ποὺ γίνονται χωρὶς τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνων ποὺ γίνονται μὲ τὴν βοήθειά Του. Ὄταν ἀγωνίζεσαι κανεὶς γιὰ ν' ἀποκτήσει κάτι μόνο μὲ τὶς δικές του δυνάμεις, ἀποτυγχάνει. Ὄταν ὁμῶς τὸν πλησιάσει ὁ Κύριος, τότε τὸ ἕνα καλὸ ἀκολουθεῖ τὸ ἄλλο.

Ἀπὸ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἄποψη, ἡ ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώπου νὰ κατορθώσει κάτι χωρὶς τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, εἶναι αἰσθητὰ ἐμφανής. «Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰωάν. ιε΄ 5).

Κάθε δέντρο ποὺ δὲν ἔχει μπολιαστῆ ὄχι μόνο δὲν φέρνει καρπὸ, ἀλλὰ ξεραίνεται καὶ δὲν ἔχει ζωή. Ἐτσι κι οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ φέρουν καρποὺς ἀλήθειας, ἱκανοὺς γιὰ τὴν Αἰώνια Ζωή, ἂν δὲν ἔχουν **ζωντανὴ κοινωνία μὲ τὸν Κύριο**.

Ἴσως μερικὲς φορὲς νὰ ἔχουν κάτι καλὸ, ἀλλὰ τὸ καλὸ αὐτὸ εἶναι ἀπλὰ ἐπιφανειακό. Στὴν πραγματικότητα εἶναι ποιοτικὰ πτωχό, ὅπως τὸ ἄγριο μῆλο ποὺ φαίνεται κόκκινο, ἀλλὰ στὴν γεύσι εἶναι ξινό.

Εἶναι αἰσθητὰ καθαρὸ ἀπὸ ἐξωτερικὴ, κοσμικὴ ἄποψη: κά-

ποιος ἀγωνίζεται καὶ ξανὰ ἀγωνίζεται, ἀλλὰ τὸ καλὸ δὲν προκύπτει.

Ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι νηφάλιοι καὶ προσέχουν τὰ μονοπάτια τῆς ζωῆς τους, τὶς ἀλήθειες αὐτὲς τὶς γνωρίζουν ἐμπειρικά. ◻

(*) Ὅσιου Θεοφάνους τοῦ Ἑγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Β΄, σελ. 108-109, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.